

ствующитъ сега въ Туреко разни протестантски Миссиионере, най-много-то сѫ отъ Съверо-Американски-тѣ методисти. Въ 1859 г. по разни-тѣ области на Турска-та Империя имало е до 380 Методистски миссиионере, които сѫ имали тамъ до 108 гнѣзда. Отъ тогава брой-тѣ, както на миссиионере-тѣ, тѣй и на гнѣзда-та имъ се е още по-вѣче увеличилъ. — По България тѣ сѫ се утвърдили по всички-тѣ почти по-главни градища. — „Православни-тѣ Христене“, казва единъ нѣмски писателъ, „гледатъ на протестантство-то, като на една община още по-еретическа и отъ Римскии католицизъмъ, и поради това тѣ избѣгватъ тѣхнитѣ училища, діакониски домове и други учрежденія²⁵⁾.“ Това е тѣй, другояче и не може да бѫде. Православие-то, което е най-вѣрно-то хранилище на апостолски-тѣ преданія, естественно трѣба да гледа тѣй на протестантство-то, което макаръ и да има притязанія, че се стрѣми къмъ чистота-та на апостолска-та църква, не е друго, освѣнь „отрицаніе на Римскии католицизъмъ. Въ това отрицаніе „се заключава всичкіи животъ на протестантство-то.

²⁵⁾ Gr. Kirche 206; Пихлеръ I, 19. — Въ подтвърждение на това вѣрно заключеніе позволяваме си да приведемъ слѣдующіи фактъ, който се е случилъ въ село Панагюрище, и ни се съобщи отъ единъ тамошнѣй познайникъ. „Отъ нѣколко врѣмѧ на самъ, „пишеше ни той (отъ 26 Йуния 1868 г.) голѣми бури ставахъ въ „село-то ни за истребление-то на протестантизъмъ-тѣ, който бѣше „посъянъ и вмѣжкнѣтъ отъ Пловдивски-тѣ Американски миссиионери „по между нѣколко наши незрѣли съслечетни. Община-та ни нѣ „нѣколко пѣти отговорвѣ тѣзи подирни-тѣ да се отрекътъ отъ свое- „то заблужденіе, но не сполучи въ желаніе-то си. Тогава се събра „народъ-тѣ и обяви тѣзи безразсудни изневѣрци за отверженіи свои „членове, като рѣши никой вѣче да нѣма съ тѣхъ вземанье да „даванѣ или друго нѣкое общеніе. Таки мѣрка подействова, и за- „блудени-тѣ тържественно се вѣзвирнаха къмъ православна-та ни „вѣра. Протестантски-тѣ книги, които се намираха, у тѣхъ, бѣдохъ „събрани и изгорени на срѣдъ пазарище-то, въ присъствието на „многобройни зрители, както отъ наше-то, тѣй и отъ съѣздни-тѣ „села. (Това се случи въ пазаренъ денъ, на лазарова-та събота).“